

Arrest

nr. 194 699 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANBILSEN
Neerstraat 40
3980 TESSENDERLO

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 15 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GOSTEK, die *loco* advocaat E. VANBILSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Zakiganj, Sylhet division (Bangladesh). U bent moslim en heeft in 2004 een diploma middelbaar onderwijs behaald.

Nadien zou u lid zijn geworden van de lokale jongerenafdeling ('Jubo Dal') van de politieke partij Bangladesh Nationalist Party (BNP). Op 1 januari 2015 zou u op een interne verkiezing verkozen zijn tot promotor van de lokale Jubo Dal. Enkele dagen later, op 5 januari 2015 nam u in die hoedanigheid deel aan een manifestatie tegen het beleid van de regerende partij, de Awami League (AL). Jullie zouden er

slaags zijn geraakt met de ordediensten. Nog dezelfde dag zou er een klacht tegen u (en andere aanwezigen) zijn ingediend. Op 16 februari 2015 nam u opnieuw deel aan een dergelijke betoging, dewelke opnieuw uitmondde in geweld. Jullie vernielden daarbij enkele auto's en winkels. Opnieuw zou er nog dezelfde dag klacht tegen u zijn ingediend. Op 21 februari 2015 zou u door de politie zijn gearresteerd. Ze zouden u enkele dagen hebben vastgehouden op het politiekantoor van Zakiganj, nadien zou u acht tot negen maanden in de gevangenis van Sylhet hebben vastgezeten, zonder proces. Dankzij bemiddeling van uw advocaat zou u vrijgekomen zijn. U zou teruggekeerd zijn naar uw huis en uw politieke activiteiten opnieuw hebben opgenomen.

Op 23 april 2016 zou u onterecht beschuldigd zijn van de moord op een dorpsgenoot die banden heeft met de Awami League. Er zou een arrestatiebevel tegen u zijn uitgevaardigd. U was de dag van de moord niet in het dorp, maar keerde de dag erna wel terug. U zou zich onrechtstreeks hebben geïnformeerd naar de stand van zaken, vernomen hebben dat er effectief klacht tegen u was ingediend en terug naar huis zijn gegaan. De politie zou bij u thuis zijn langsgekomen, maar zou u niet opgemerkt hebben. U verliet daarop 's nachts opnieuw uw dorp en ging naar een vriend in de omgeving. U keerde de volgende ochtend nogmaals terug naar huis, om daarna uw geboortedorp voorgoed te verlaten.

U stak de grens over naar India in het nabijgelegen Karimganj (Assam, India) en verbleef daar drie tot vier maanden. Vervolgens trok u naar Mumbai, waar u nog twee maanden bleef alvorens uw reis per schip naar Europa aan te vatten. U kwam ongeveer anderhalve maand later in een u onbekend land aan en reisde van daaruit een elftal uren met de wagen verder tot in België. U kwam aan in België op 7 januari 2017 en vroeg hier asiel aan op 16 januari 2017.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u kopieën van volgende documenten neer: een lidmaatschapsformulier van de BNP, drie First Information Reports, een arrestatiebevel en een document betreffende uw vrijlating.

Na afloop van uw gehoor legde u nog volgende documenten neer: de originelen van bovenstaande documenten, uw identiteitskaart, twee foto's, een partijkaart, een brief van uw advocaat en vier enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Ten eerste dient opgemerkt dat u uw **identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen**. Zo legde u namelijk **geen enkel overtuigend identiteitsbewijs** neer. U legde over uw identiteitsdocumenten **bovendien tegenstrijdige verklaringen** af. U liet immers voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk en tot tweemaal toe optekenen dat u nooit in het bezit was van enig identiteitsdocument (zie DVZ Verklaring, pt.25). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u in Bangladesh wel degelijk over een **identiteitskaart** en geboorteakte beschikte (zie CGVS, p.13). U werd door het CGVS gewezen op deze tegenstrijdigheid, maar had hiervoor geen afdoende uitleg. U hield het erbij dat u (bij de DVZ) enkel gevraagd was naar identiteitsdocumenten hier (zie CGVS, p.13), wat niet overeenstemt met de weergave van dit interview. U gaf er immers uitdrukkelijk aan dat u "nooit in het bezit was van enig identiteitsdocument". Het CGVS wijst erop dat ook uw verklaringen bij de DVZ werden afgenomen met behulp van een tolk die de Bengaalse taal machtig is. Bovendien ondertekende u uw verklaringen er nadat ze u na afloop ter goedkeuring werden voorgelezen. Ook bij het gehoor op het CGVS gaf u trouwens aan dat uw verklaringen bij de DVZ goed werden weergegeven (zie CGVS, p.3). Wat er ook van zij, u legde na afloop van het gehoor, en dat pas na herhaaldelijke vraag van het CGVS, een identiteitskaart voor. Nochtans zou deze zich gewoon bij uw familie thuis in Bangladesh bevonden hebben en slaagde u er wel in via hen verschillende andere documenten te laten opsturen. Uw uitleg voor uw initieel nalaten, als zou u niet hebben geweten dat deze hier nodig waren (zie CGVS, p.13), overtuigt allerm minst. U werd er immers van in het begin van uw asielprocedure op gewezen alle relevante documenten voor te leggen, in het bijzonder documenten die uw identiteit kunnen staven.

Bovendien kan de identiteitskaart die u uiteindelijk neerlegde niet aanvaard worden als een authentiek identiteitsbewijs. Vooreerst wordt uw naam er anders op geschreven dan diegene die u aan de Belgische asielinstanties aangaf. Volgens de kaart is voornaam immers "Ahmed" ipv "Ahmad". U had op het CGVS echter aangegeven dat er met zekerheid Ahmad op uw identiteitskaart vermeld stond (zie CGVS, p.3). Verder is de kaart op gewoon papier gedrukt en lijkt het er sterk op dat de foto er nadien is aan toegevoegd (waarover verder meer). U legt **verder** geen enkel ander document neer dat uw identiteit onweerlegbaar zou kunnen staven.

Het feit dat u geen enkel sluitend identiteitsbewijs aan de Belgische asielinstanties voorlegde en hierover dermate uiteenlopende verklaringen aflegde, doet vermoeden dat u deze bewust achterhoudt om de erin vervatte informatie te verbergen. Het CGVS heeft zo **geen zicht op uw identiteit, nochtans een essentieel element in elke asielaanvraag**. Wat er ook van zij, deze vaststellingen ondermijnen

reeds ernstig uw algehele geloofwaardigheid, alsook de waarde van de door u voorgelegde documenten.

Ten tweede worden uw **politieke profiel, uw recente aanwezigheid in Bangladesh en daardoor ook de door u aangehaalde problemen in Bangladesh, al op fundamentele wijze ondermijnd** door uw verklaring dat er op januari 2015 nog nationale verkiezingen plaats vonden in uw land (zie CGVS, p.11). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat de laatste nationale verkiezingen plaatsvonden in januari 2014 (zie blauwe map). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondanks uw bewering jarenlang politiek actief geweest te zijn, is niet aannemelijk. Temeer deze verkiezingen in Bangladesh erg ophefmakend waren, zoals blijkt uit toegevoegde informatie. Daarenboven gaf u aan net op dat moment een functie in de partij gekregen te hebben én plaatste u de aanvang van uw problemen in dezelfde periode van begin 2015. Hiermee zijn dan ook al ernstige twijfels gerezen aangaande uw bewering Bangladesh in april 2016 verlaten te hebben.

Ten derde wordt het **vermoeden dat u uw land al eerder verlaten heeft** verder versterkt door de uiteenlopende, opmerkelijke en weinig doorleefde verklaringen die u aflegde over uw **reisweg**. **Zo** verklaarde u gedurende ongeveer anderhalve maand op verschillende schepen te hebben gereisd van Mumbai naar een u onbekend land op elf uur rijden van België. Uw verklaringen over deze reis, waarvan verwacht mag worden dat deze een diepgaande indruk op een persoon zou nalaten, kwamen echter allerm minst doorleefd over. Gevraagd deze reis en uw bezigheden gedurende uw tijd op de schepen te beschrijven, kwam u niet verder dan dat jullie met velen in een kamer zaten en met elkaar praatten. Verder kon u er niets meer over vertellen, naar eigen zeggen hadden jullie niets anders te doen (zie CGVS, p.18). **Verder** kon u geen enkele plaats of zelfs land waar u onderweg passeerde benoemen. U wist niet waar u tussenstops had gemaakt, noch waar u aan land bent gekomen of op welke plaatsen uw medereizigers onderweg vandaar naar België werden afgezet (zie CGVS, pp.17-18). **Voorts** gaf u ten overstaan van de DVZ aan dat u niet wist wat de naam van uw smokkelaar was (zie DVZ Verklaring, pt.30), wat u dan ten gehore op het CGVS plots wel weer bleek te weten (zie CGVS, p.17). Hierop gewezen door het CGVS, bleef u een afdoende uitleg schuldig. U zou zich bij het interview bij de DVZ niet goed, zelfs slecht gevoeld hebben, verder kwam u niet (zie CGVS, p.18). **Verder** verklaarde u op de DVZ dat u voor uw reis 800.000 taka had betaald (zie DVZ Verklaring, pt.30), op het CGVS was het dan weer 700.000. Hierop gewezen, kon u evenmin een afdoende uitleg geven. Uw vader zou dat bedrag betaald hebben, verder kwam u niet (zie CGVS, p.18). U legt **ten slotte** geen enkel begin van bewijs neer dat uw reisweg zou kunnen staven.

Ten vierde komt de **geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde problemen in Bangladesh** al ernstig in het gedrang door bovenvermelde vaststellingen over uw identiteit, reisweg en aanwezigheid tijdens nationale verkiezingen in 2015. De ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt verder bevestigd door de **uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen** die u er over aflegde.

Zo dient vooreerst opgemerkt dat uw **verklaringen over de rechtszaken die tegen u zouden lopen niet consistent** bleken. **Vooreerst** sprak u ten overstaan van de DVZ slechts van twee zaken. U zou gearresteerd zijn omwille van uw deelname aan een betoging op 5 januari 2015 en verder ook in april 2016 (onterecht) beschuldigd zijn van moord (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat er drie zaken tegen u werden ingediend. U zou nu in 2015 gearresteerd zijn omwille van twee zaken die tegen u waren ingediend, en dit omwille van deelname aan twee verschillende betogingen. Verder zou u ook in 2016 in een (derde) zaak betrokken zijn geraakt (zie CGVS, p.15, pp.20-21). Gevraagd waarom u deze tweede zaak (van 2015) dan niet op de vragenlijst had vermeld, gaf u aan dat u dat wel degelijk had gedaan (zie CGVS, p.22). Deze uitleg overtuigt allerm minst. Uit de weergave van uw verklaringen blijkt immers nergens dat u er een tweede betoging, laat staan rechtszaak vermeldde in 2015. Bovendien liet u er uitdrukkelijk en tot driemaal toe optekenen dat er omwille van deelname aan één betoging één zaak tegen u werd ingediend in de betreffende periode (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.1, pt. 3.3 & pt.3.5). **Verder** verklaarde u op de vragenlijst van het CGVS dat u veroordeeld werd tot een opsluiting van negen maanden omwille van uw deelname aan deze (ene) betoging (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.2). Ten gehore op het CGVS gaf u dan weer aan dat er eigenlijk helemaal geen uitspraak werd gevelde in uw zaak, u zou gewoon zijn vastgehouden zonder (zie CGVS, p.22). Hierbij dient volledigheidshalve opgemerkt dat u aangaf dat deze (twee zaken en) arrestatie terecht waren (zie CGVS, p.20). **Voorts** waren uw verklaringen over de periode en de plaats van uw opsluiting evenmin éénsluidend. U gaf immers tijdens het gehoor op het CGVS ook éénmaal aan dat u eigenlijk maar acht maanden in de gevangenis zat (zie CGVS, p.22), terwijl u het voor het overige steeds over negen maanden had. Daarnaast, gevraagd naar hoelang u vastzat in het politiekantoor van Zakiganj, verklaarde u in eerste instantie dat u daar acht maanden vastzat. Nadien stelde u deze verklaringen bij, u zou nu slechts twee dagen in Zakiganj hebben gezeten en nadien naar de gevangenis van Sylhet zijn overgebracht (zie CGVS, p.22). Dat u over dergelijke belangrijke aspecten van uw relaas dermate uiteenlopende verklaringen aflegde, ondermijnt in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid ervan.

Verder dient ook vastgesteld dat uw verklaringen over uw gedrag in deze periode allerm minst aannemelijk overkomen. **Zo** liet u optekenen dat u in 2016, ondanks het feit dat u eerder al opgesloten zou zijn én vernomen had dat u werd beschuldigd van en gezocht werd voor moord, in eerste instantie nog gewoon thuis zou gebleven zijn. Meer nog, u zou wel naar een vriend in een naburig dorp zijn gegaan, maar liefst twee keer zijn teruggekeerd naar uw huis. Uw uitleg daarvoor, dat u zich wilde vergewissen van deze informatie, overtuigt gezien de ernst van de beweerde beschuldiging allerm inst. Bovendien had u eerder al vastgezeten omwille van uw vermeende politieke activiteiten, beschikte u naar eigen zeggen over een advocaat en had u zich hierover ook vanuit een andere locatie kunnen informeren. Daarenboven had u ook bij de DVZ laten optekenen dat uw huis vlakbij het politiekantoor van Zakiganj ligt (zie DVZ Verklaring, pt.10), wat een dergelijk gedrag nog minder aannemelijk maakt. U ontkende dit evenwel tijdens het gehoor op het CGVS, u gaf nu aan dat u niet vlakbij, maar op vier kilometer van het politiekantoor woonde (zie CGVS, p.21). Het louter aanpassen van verklaringen is echter geen afdoende uitleg. **Verder** is het op zich ook al bevreemdend dat u gezien uw eerdere problemen en uw beperkte politieke functie (waarover verder meer), deze rol opnieuw zou opnemen. Dat uw politieke tegenstanders u ondanks deze eerdere opsluiting en uw beperkte rol, nog zouden lastigvallen met een valse moordzaak, is eveneens weinig aannemelijk. U gaf daarvoor als uitleg dat uw functie wel degelijk belangrijk was en u daarnaast populair was, wat zoals verder uiteengezet niet geloofwaardig is.

Ten vijfde legde u wel enkele **documenten** neer ter staving van uw beweerde problemen, maar ook deze **kunnen evenmin overtuigen**, dit omwille van volgende vaststellingen. **Zo** kan om te beginnen aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. **Verder** blijkt zoals vermeld uit toegevoegde informatie dat (ver)als(t)e documenten vaak voorkomen in Bangladesh. **Voorts** verklaarde u in Bangladesh over een advocaat te beschikken en werd u van bij aanvang van uw asielprocedure gewezen op het belang van documenten die uw relaas kunnen staven. Uit toegevoegde informatie blijkt dat de advocaat van een betrokken partij van alle Bengaalse juridische stukken in een zaak een gecertificeerde kopie kan krijgen op gemotiveerd verzoek en na het betalen van een vastgestelde geldsom. De juridische documenten die u voorlegt zijn **echter** slechts gewone, en bovendien slechte, kopijen. Gewone kopijen echter kunnen de authenticiteit niet garanderen. Enkel de certified copy biedt de garantie dat men over een echte en volledige kopie van het gerechtelijk stuk beschikt (zie blauwe map, doc4). U legde evenwel geen enkele gecertificeerde kopie neer. De juridische documenten die u voorlegt missen alle informatie die zou moeten wijzen op de authenticiteit van dergelijke stukken. Er staan geen stempels op, geen handtekeningen, noch de nodige dateringen. **Bovendien** legde u hierover ook uiteenlopende verklaringen af. U gaf op het CGVS in eerste instantie aan dat de originelen van de documenten die u neerlegde onderweg waren naar België (zie CGVS, p.11). Nadien stelde u ook deze verklaringen bij, de documenten zouden eigenlijk nog gewoon thuis zijn (zie CGVS, p.14). Deze vaststelling, gecombineerd met het feit dat u pas twee dagen voor het gehoor op het CGVS de scans van uw documenten en een week na het gehoor uw 'originelen' verkreeg, wijst op een opmerkelijk gebrek aan interesse in uw eigen problemen. Dit doet verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan, teniet. **Voorts** legde u geen enkele 'order sheet' neer, nochtans het belangrijkste document in juridische procedures in Bangladesh. U legde **echter** wel een arrestatiebevel neer. Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat de Bengaalse politie een dergelijk document nooit uit handen geeft. **Tenslotte** dient hierbij ook herhaald dat u uw identiteit niet staaft, wat maakt dat helemaal niet vast staat dat de door u voorgelegde documenten wel degelijk over uw persoon zouden gaan.

Ten zesde kan ook **allerm inst geloof worden gehecht aan de oorzaak van uw beweerde problemen, zijnde uw politieke activiteiten voor de Jubo Dal**, de jongerenafdeling van de BNP (Bangladesh Nationalist Party).

Zo dient hierbij vooreerst herhaald dat de geloofwaardigheid van deze politieke activiteiten al op fundamentele wijze ondergraven is door het feit dat u de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh plaatste in januari 2015, in dezelfde periode als de aanvang van uw politieke functie én het begin van uw politieke problemen. Dit impliceert dan ook dat het u blijkbaar ontgaan is dat de eerste betoging die u in de problemen zou hebben gebracht, van 5 januari 2015, net werd gehouden uit protest tegen de eerste verjaardag van de fel gecontesteerde verkiezingen van januari 2014. **Bovendien** plaatste u de enige nationale verkiezingen waarbij u wel gestemd had, verkeerdelijk in het jaar 2006. Uit toegevoegde informatie blijkt dat er dan helemaal geen nationale verkiezingen plaatsvonden, wel dat dit de periode van de 'caretaker government' was. Pas in 2008 (uiteindelijk januari 2009) werden er opnieuw nationale

verkiezingen gehouden. Gezien u op dat moment al enkele jaren politiek actief beweert te zijn geweest, mag toch verwacht worden dat u ook van deze verkiezingen beter op de hoogte was.

Voorts is het uiterst opmerkelijk dat u op de vragenlijst van het CGVS, gevraagd uw politieke activiteiten in de tijd te duiden, enkel sprak van uw lidmaatschap van de partij, vanaf 2004. U maakte er geen enkele melding van uw verkiezing, op 1 januari 2015, tot promotor van de jongerenafdeling van de partij. Nochtans zou uw politieke functie en deelname in die hoedanigheid aan betogingen, geleid hebben tot de problemen die u beweert ondergaan te hebben. **Bovendien** zou de eerste zaak -opmerkelijk op zich al- tegen u zijn ingediend nauwelijks enkele dagen later, waardoor het des te bevreemdender is dat u van uw verkiezing geen gewag maakte.

Verder konden uw verklaringen over uw activiteiten en de partij waartoe u behoorde evenmin overtuigen. U kwam immers niet verder dan vaagheden en algemeenheden. U gaf aan dat u hoofdzakelijk informatie diende te verspreiden, vooral onder de jongeren, om hen te overtuigen zich aan te sluiten. Gevraagd te verduidelijken hoe u dit concreet deed, kwam u in eerste instantie niet verder dan dat u hen informatie en een briefje van de partij bezorgde, hen vroeg dat te lezen en u te vragen naar meer informatie bij eventuele vragen. Daarnaast zou u hen ook overtuigen bij de partij te komen. U werd tot tweemaal toe gevraagd uit te leggen hoe u dat inhoudelijk deed, maar kon dit op geen enkele wijze inhoudelijk verduidelijken. U werd daarop gevraagd naar zaken waarvoor uw partij staat, maar kon ook dit allerm minst op doorleefde of overtuigende wijze brengen. U kwam niet verder dan dat BNP staat voor democratie, verbetering van het land, individuele rechten en een mooi Bangladesh. U kon helemaal niet concreet verduidelijken hoe ze dan bijvoorbeeld het land willen verbeteren (zie CGVS, pp.10-11). Gezien u verklaarde dat u meer dan tien jaar lid was van (de jongerenafdeling van deze) partij en u enkele jaren verantwoordelijk was voor de promotie van de partij, mag toch verwacht worden dat u hierover meer, concreter en doorleefder zou kunnen vertellen. **Voorts** bleek u zelf de officiële benaming voor de BNP niet te kennen. U had het immers verkeerdelijk over de Bangladesh National Party (zie CGVS, p.17).

Verder legde u wel enkele documenten neer ter staving van uw politieke activiteiten, maar ook deze kunnen allerm minst overtuigen. **Vooreerst** blijkt zoals vermeld uit toegevoegde informatie dat (ver)als(t) de documenten vaak voorkomen in Bangladesh. **Verder** zijn de twee foto's die u voorlegt van uzelf in een gezelschap van politici, duidelijk met een computerprogramma bewerkt. **Voorts** is het uiterst opmerkelijk dat er in de hoofding van uw lidmaatschapsformulier, dat u verkregen zou hebben in 2004, melding wordt gemaakt van het jaar 2014. U werd hiernaar gevraagd, maar kon geen betere uitleg bedenken dan dat het misschien een latere update was. Nochtans had u net tevoren verklaard dat u het document zelf in 2004 had verkregen (zie CGVS, pp.15-16). **Verder** heeft u zelf uw onderwijsniveau nog handmatig gecorrigeerd op de kopij die u neerlegde, hetgeen de authenticiteit van het document nog meer onderuit haalt. Ook het 'origineel' is nadien handmatig gecorrigeerd. **Voorts** komt ook de lidkaart die u neerlegde allerm minst authentiek over. Het logo van de partij op uw kaart komt immers niet overeen met het officiële logo. Verder is het ook gedrukt op 'Fujifilm' fotopapier, wat verder de indruk wekt dat ook dit document (slechts) nagemaakt is. U legde **ten slotte** geen enkele overtuigende foto of ander document neer dat uw politieke activiteiten degelijk zou kunnen staven. Uw uitleg, als zou u uw oude telefoontoestel verloren zijn, is een stereotiepe en blote bewering.

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat uw asielrelaas bedrieglijk is.

Dat u **ten slotte** verklaarde dat u langs tal van (ongetwijfeld Europese) landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het land waar hij toevlucht zoekt.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het dossier die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De brief van uw advocaat is slecht een uitleg aan uw opvangcentrum met betrekking tot het belang van het voorleggen van uw documenten. De vier enveloppen kunnen zonder meer aanvaard worden.

De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map).

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Eventuele onderverdeling

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Aangezien uit de verklaringen van verzoeker alleszins blijkt dat hij een ernstig gevaar loopt, wanneer hij zou terugkeren naar Bangladesh.

Dat naast de onterechte beschuldiging van verzoeker voor de moord op een dorpsgenoot van 23.04.2016, er in het verleden nog twee juridische procedures hebben gelopen tegen verzoeker.

Op 05.01.2015 nam verzoeker deel aan een manifestatie tegen het beleid van de regerende partij, "Awami League" (AL), waarbij hij samen met een aantal andere leden slaags raakte met de ordediensten.

Omwille van deze praktijken werd er een klacht tegen hen ingediend.

Hierna nam verzoeker op 16.02.2015 opnieuw deel aan een soortgelijke manifestatie, die wederom uitmondde in een klacht tegen hem.

Als gevolg van beide klachten werd verzoeker op 21.02.2015 gearresteerd door de politie.

Verzoeker werd een aantal dagen vastgehouden in een cel in het politiekantoor gelegen te Zakiganj, waarna hij voor 8 à 9 maanden opgesloten werd in de gevangenis van Sylhet.

Nog voor er sprake was van een procedure ten gronde, is verzoeker, dankzij bemiddeling van zijn advocaat in Sylhet, vrijgelaten uit de gevangenis.

Hiervan bracht verzoeker de nodige bewijsstukken bij ten Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geeft in haar gehoorverslag weer dat verzoeker niet over de tweede klacht uit 2015 zou hebben gesproken tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker blijft hier steevast bij zijn verklaring tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in die zin dat hij wel degelijk de drie "zaken" die tegen hem lopen/liepen, heeft vermeld tijdens het afleggen van zijn verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De omschrijving van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als zou deze uitleg van verzoeker allerminst overtuigen, heeft bijgevolg zelf niet echt overtuigingskracht.

Dat verzoeker ter staving van zijn vrees voor arrestatie, het arrestatiebevel heeft neergelegd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt :

"Er kan ook allerminst geloof gehecht worden aan de oorzaak van uw beweerde problemen, zijnde uw politieke activiteiten voor de Jubo Dal, de jongerenafdeling van de BNP (Bangladesh Nationalist Party)."

Dat verzoeker wel degelijk de nodige overtuigingsstukken heeft neergelegd die zijn lidmaatschap bij de politieke partij bevestigen, hieronder begrepen een lidmaatschapsformulier van de BNP, een partijkaart en twee foto's.

Dat volgens het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker de volledige naam voor de afkorting "BNP" niet op een correcte manier gaf, meer bepaald als "Bangladesh National Party", kan niet weerhouden worden en berust uiteraard op een verspreking van verzoeker.

Dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bedenkingen heeft bij de hoofding van het lidmaatschapsformulier dat het jaar 2014 vermeldt, doch dat dit louter te verklaren is door het feit dat verzoeker inderdaad reeds sedert 2004 lid is van de partij, maar dat hij pas in 2014 om een afschrift van het lidmaatschapsformulier heeft verzocht.

Dat de in de hoofding vermelde datum "2014" louter de datum betreft, waarop het formulier aan verzoeker werd afgeleverd, doch niet de datum betreft waarop hij is toegetreden tot de politieke partij.

Dat verzoeker voor het overige wenst toe te voegen dat de opmerking van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als zou verzoeker de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh verkeerd hebben geplaatst in januari 2015, inderdaad correct is, maar dat dit volkomen te wijten is aan de nervositeit, waarmee verzoeker kampte tijdens het gehoor.

Tenslotte legde verzoeker zijn originele identiteitskaart neer op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Deze kan volgens het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet aanvaard worden als authentiek bewijs, omdat de naam van verzoeker hierop anders is geschreven dan diegene die hij aan de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gaf.

Op de identiteitskaart van verzoeker staat zijn voornaam "Ahmed" vermeldt, in tegenstelling tot de voornaam die hij heeft opgenomen, geschreven als "Ahmad".

Dat de schrijfwijze van zijn voornaam op zijn identiteitskaart eenvoudigweg te verklaren is doordat er diverse schrijfwijzen bestaan voor zijn naam, wanneer men deze dient te vertalen vanuit het Bengaals naar het Engels.

Zo kan bij wijze van voorbeeld de naam "Mohammed" op volgende wijzen worden geschreven: "Mohammad", "Mohamed", "Mohammed", "Mohamad" of "Md".

Toch betekenen deze woorden allemaal hetzelfde.

In casu werd op die manier ook de naam van verzoeker op zijn identiteitskaart geschreven in het Engels als "Ahmed".

Het voorgelegde identiteitsdocument van verzoeker, kan aldus als overtuigend beschouwd worden.

Verzoeker leefde vanaf het ogenblik dat hij op de hoogte werd gebracht van het arrestatiebevel dat ten aanzien van hem was uitgevaardigd, tot op heden in enorme angst en vreest tot op de dag van vandaag voor zijn leven.

Bovendien heersen er op dit ogenblik grote politieke en socio-economische spanningen in Bangladesh.

Verzoeker, als lid van de "BNP", leeft op gespannen voet met de regerende partij "AL".

Verzoeker, wiens naam geafficheerd wordt als zijnde één van de moordenaars op een lid van de regerende partij "AL" in 2016, is nergens in Bangladesh nog veilig.

Verzoeker loopt ernstig gevaar om vermoord te worden door aanhangers van de "AL", ondanks het gegeven dat hij onterecht beschuldigd wordt van deze misdaad.

Uit de beperkte telefonische contacten die verzoeker vanuit België heeft met zijn vader in Bangladesh, blijkt dat men nog steeds op zoek is naar verzoeker.

Op regelmatige tijdstippen wordt de vader van verzoeker geconfronteerd met de vraag waar verzoeker zich schuilhoudt.

Dat trouwens het advies van Buitenlandse Zaken ook de spanningen op politiek vlak bevestigt:

"De politieke spanningen in het land zijn een bron van onveiligheid. De manifestaties van politieke aard en stakingen (ter plaatse "hartals" genoemd) degenereren regelmatig in bloedige confrontaties tussen aanhangers van rivaliserende politieke partijen.

Naar aanleiding van een serie industriële rampen in de textielfabrieken, vonden de voorbije maanden spontane, vaak gewelddadige, betogingen plaats in verschillende regio's van het land (met name in Dhaka en in de industriële randstad Ashulia). Tijdens deze botsingen confronteerden duizenden textielarbeiders de ordehandhavingstroepen."

Dat dit des te meer aantoont dat verzoeker noodgedwongen Sylhat moest verlaten, gelet op zijn lidmaatschap bij de "Bangladesh Nationalist Party" en de incidenten die er reeds hadden plaatsgevonden met de "AL", waar verzoeker steeds deel van uitmaakte."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Aangezien artikel 48/4 van vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Het adviesrapport van de dienst Binnenlandse Zaken stelt over de veiligheidssituatie in Bangladesh onder meer het volgende:

"De politieke spanningen in het land zijn een bron van onveiligheid. De manifestaties van politieke aard en stakingen (ter plaatse "hartals" genoemd) degenereren regelmatig in bloedige confrontaties tussen aanhangers van rivaliserende politieke partijen.

Naar aanleiding van een serie industriële rampen in de textielfabrieken, vonden de voorbije maanden spontane, vaak gewelddadige, betogingen plaats in verschillende regio's van het land (met name in Dhaka en in de industriële randstad Ashulia). Tijdens deze botsingen confronteerden duizenden textielarbeiders de ordehandhavingstroepen."

Conform artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet loopt verzoeker het risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

Verder stelt het veiligheidsadvies:

"Bangladesh is een risicobestemming... Er bestaat een ernstig risico op aanslagen van terroristische aard. Op 2 juli 2016 werd een aanslag gepleegd op een bekend Dhaka restaurant die het leven aan meer dan 20 personen heeft gekost, waaronder een meerderheid van buitenlanders.

Het land kent aanzienlijke politieke en socio-economische spanningen. Alle straatmanifestaties en politieke samenkomsten moeten absoluut gemeden worden. Bovendien kunnen terroristische aanslagen niet uitgesloten worden.

Een verhoogde waakzaamheid is ook geboden omwille van een toename van kleine criminaliteit, vooral in de hoofdstad Dhaka...

De terreurdreiging is hoog. De voorbije maanden vonden er verscheidene terreuraanslagen plaats, die toegeschreven worden aan Islamitische groepen – waaronder de Islamitische Staat. Op 2 juli 2016 werd een aanslag gepleegd op een bekend Dhaka restaurant die het leven aan meer dan 20 personen heeft gekost, waaronder een meerderheid van buitenlanders. Een verhoogde waakzaamheid in openbare plaatsen en tijdens politieke bijeenkomsten is geboden."

Dat bovendien nogmaals dient benadrukt te worden dat uit de verklaringen die verzoeker aflegde, blijkt dat verzoeker wel degelijk gevaar loopt wanneer hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst.

Dat dientengevolge aan de voorwaarden van art. 48/4 vreemdelingenwet is voldaan en verzoeker een ernstige bedreiging van zijn leven dient te vrezen, zodoende dat hij minstens de status van subsidiaire bescherming dient te worden toegekend."

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Dat de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eerder summier gemotiveerd is.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen gaat louter uit van veronderstellingen.

Zo stelt zij onder meer over de bijgebrachte identiteitskaart van verzoeker:

"Bovendien kan de identiteitskaart die u uiteindelijk neerlegde niet aanvaard worden als een authentiek identiteitsbewijs. Vooreerst wordt uw naam er anders op geschreven dan diegene die u aan de Belgische asielinstanties aangaf. Volgens de kaart is voornaam immers "Ahmed" ipv "Ahmad".

Zoals hierboven reeds uiteengezet, is dit verschil simpelweg te verklaren door de diverse schrijfwijzen die men gebruikt in Bangladesh evenals de vertalingen die worden doorgevoerd van het Bengaals naar het Engels, de taal waarin de naam van verzoeker op zijn identiteitskaart werd vermeld.

Over de afgelegde reisweg, stelt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen onder meer:

"Gevraagd deze reis en uw bezigheden gedurende uw tijd op de schepen te beschrijven, kwam u niet verder dan dat jullie met velen in een kamer zaten en met elkaar praatten. Verder kon u geen enkele plaats of zelfs land waar u onderweg passeerde benoemen."

Het is volkomen normaal dat verzoeker, gelet op de omstandigheden, namelijk als vluchteling opgesloten zijnde onderaan in een donkere ruimte in een schip, niet meer informatie kan verschaffen omtrent de landen die hij zou hebben gepasseerd.

Bovendien was verzoeker tijdens zijn reis enorm uitgeput en onder de indruk van de afgelegde lange én vermoeiende reis.

Wat de foto's betreft, die werden neergelegd ter staving van het lidmaatschap van verzoeker bij de politieke partij "BNP", stelde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat:

"Verder zijn de twee foto's die u voorlegt van uzelf in een gezelschap van politici, duidelijk met een computerprogramma bewerkt".

De redeneringen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen gaan louter uit van veronderstellingen en alles wat door verzoeker waarheidsgetrouw werd verteld, wordt in twijfel getrokken door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Dat de motivering van de bestreden beslissing dan ook summier en onvoldoende onderbouwd is."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat problemen kent omwille van zijn lidmaatschap van lokale jongerenafdeling (Jubo Dal) van de politieke partij Bangladesh Nationalist Party (hierna: BNP). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonst; (ii) de geloofwaardigheid van zijn politiek profiel, zijn recente aanwezigheid in Bangladesh en de door hem aangehaalde problemen worden ondermijnd door zijn verklaring dat er in januari 2015 nationale verkiezingen plaatsvonden in Bangladesh, terwijl uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh plaatsvonden in januari 2014; (iii) zijn verklaringen over zijn reisweg uiteenlopend en niet-doorleefd zijn; (iv) zijn verklaringen over de tegen hem lopende rechtszaken evenmin consistent zijn; (v) zijn verklaringen over zijn gedrag niet aannemelijk zijn; (vi) de documenten ter staving van zijn voorgehouden problemen (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet overtuigend zijn; (vii) zijn verklaringen over zijn politieke activiteiten voor de jongerenafdeling van de BNP evenmin aannemelijk zijn; (viii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) evenmin kunnen overtuigen; en (ix) hij geen asiel aanvraag in de tal van andere Europese landen die hij op weg naar België passeerde.

Er dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstige poging om de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift te volharden in zijn verklaring dat hij de drie tegen hem gerichte “zaken” heeft vermeld tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Uit een lezing van dit interview blijkt evenwel duidelijk dat verzoeker hier slechts melding maakte van twee zaken tegen hem, namelijk omwille van zijn deelname aan een betoging op 5 januari 2015 en een onterechte beschuldiging van moord in april 2016. Verzoeker laat in onderhavig verzoekschrift geheel na *in concreto* aan te duiden waar of wanneer hij tijdens zijn gehoor op de DVZ melding zou hebben gemaakt van drie tegen hem lopende rechtszaken. Het louter volharden in deze bewering in onderhavig verzoekschrift is geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente motivering dienaangaande in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verder aanvoert dat hij zich versprak toen hij stelde dat de afkorting “BNP” staat voor “Bangladesh National Party”, dient erop gewezen dat verzoeker meent internationale bescherming te behoeven omwille van zijn voorgehouden problemen naar aanleiding van zijn lidmaatschap van de politieke partij Bangladesh Nationalist Party en dat hij verklaarde reeds sinds 2004 lid te zijn van deze partij, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker op correcte wijze kan zeggen waarvoor de afkorting van de naam van deze partij staat wanneer hem hiernaar uitdrukkelijk wordt gevraagd, *quod non*.

Waar verzoeker stelt dat in de hoofding van het door hem voorgelegde lidmaatschapsformulier (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) 2014 wordt vermeld omdat hij, hoewel hij reeds sinds 2004 lid was van de partij, pas in 2014 om een afschrift heeft verzocht van het lidmaatschapsformulier, spreekt hij zijn eerdere verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) tegen. Tijdens dit gehoor verklaarde verzoeker immers dat hij het voorgelegde lidmaatschapsformulier in 2004 had ontvangen en dat de vermelding 2014 in de hoofding ervan misschien te wijten was aan het feit dat het een update betrof, hetgeen uiteraard geen steek houdt. Het feit dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift een bijkomende, afwijkende verklaring tracht te bieden, duidt eens te meer op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas en op het gebrek aan bewijswaarde van het voorgelegde lidmaatschapsformulier.

Verder voert verzoeker aan dat hij tijdens het gehoor op het CGVS last had van nervositeit, reden waarom hij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh in januari 2015 situeerde. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard

gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de onjuistheid van verzoekers verklaring.

Aangaande de schrijfwijze van zijn voornaam op de door hem voorgelegde identiteitskaart, wijst verzoeker in onderhavig verzoekschrift op de diverse schrijfwijzen voor zijn naam wanneer men deze dient te vertalen van het Bengaals naar het Engels, net zoals voorkomt bij de naam Mohammed. Er dient evenwel op gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS zelf uitdrukkelijk verklaarde zeker te zijn dat zijn naam als "Ahmad" op zijn identiteitskaart stond vermeld (gehoorverslag CGVS, p. 3). Nergens maakte verzoeker melding van andere schrijfwijzen wegens de vertaling van zijn voornaam van het Bengaals naar het Engels. Het betreft dan ook niet meer dan een *post factum*-verklaring, die de authenticiteit van zijn identiteitskaart niet kan herstellen en evenmin zijn identiteit alsnog zou kunnen aantonen.

Waar verzoeker verwijst naar het reisadvies van FOD Buitenlandse Zaken, dient erop gewezen dat dit reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Voorts wordt aangaande verzoekers reisweg in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt: *"Zo verklaarde u gedurende ongeveer anderhalve maand op verschillende schepen te hebben gereisd van Mumbai naar een u onbekend land op elf uur rijden van België. Uw verklaringen over deze reis, waarvan verwacht mag worden dat deze een diepgaande indruk op een persoon zou nalaten, kwamen echter allerm minst doorleefd over. Gevraagd deze reis en uw bezigheden gedurende uw tijd op de schepen te beschrijven, kwam u niet verder dan dat jullie met velen in een kamer zaten en met elkaar praatten. Verder kon u er niets meer over vertellen, naar eigen zeggen hadden jullie niets anders te doen (zie CGVS, p.18). Verder kon u geen enkele plaats of zelfs land waar u onderweg passeerde benoemen. U wist niet waar u tussenstops had gemaakt, noch waar u aan land bent gekomen of op welke plaatsen uw medereizigers onderweg vandaar naar België werden afgezet (zie CGVS, pp.17-18). Voorts gaf u ten overstaan van de DVZ aan dat u niet wist wat de naam van uw smokkelaar was (zie DVZ Verklaring, pt.30), wat u dan ten gehore op het CGVS plots wel weer bleek te weten (zie CGVS, p.17). Hierop gewezen door het CGVS, bleef u een afdoende uitleg schuldig. U zou zich bij het interview bij de DVZ niet goed, zelfs slecht gevoeld hebben, verder kwam u niet (zie CGVS, p.18). Verder verklaarde u op de DVZ dat u voor uw reis 800.000 taka had betaald (zie DVZ Verklaring, pt.30), op het CGVS was het dan weer 700.000. Hierop gewezen, kon u evenmin een afdoende uitleg geven. Uw vader zou dat bedrag betaald hebben, verder kwam u niet (zie CGVS, p.18). U legt **ten slotte** geen enkel begin van bewijs neer dat uw reisweg zou kunnen staven."* Dat verzoeker geen informatie kon verschaffen over de landen die hij zou zijn gepasseerd omdat hij als vluchteling was opgesloten in een donkere ruimte in een schip, zoals hij beweert in onderhavig verzoekschrift, doet geenszins afbreuk aan het voorgaande. Verzoeker verklaarde immers op verschillende schepen te hebben gevaren, waardoor het niet aannemelijk is dat hij steeds in de donkere ruimte van een schip verbleef. Opnieuw doen verzoekers verklaringen in onderhavig verzoekschrift verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Dat hij uitgeput was en onder de indruk was van de lange en vermoeiende reis, doet evenmin afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker kwam immers op 7 januari 2017 aan in België en vroeg slechts op 16 januari 2017 asiel aan (verzoekschrift, p. 2).

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de door verzoeker voorgelegde foto's van hem in het gezelschap van politici (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) duidelijk met een computerprogramma werden gemaakt. Verzoeker kan deze vaststelling niet in een ander daglicht plaatsen door in onderhavig verzoekschrift enkel te beweren dat de commissaris-generaal uitgaat van loutere veronderstellingen en alles wat verzoeker naar waarheid heeft verteld in twijfel trekt. Nergens toont verzoeker *in concreto* aan dat de vaststelling dat deze foto's met een computerprogramma werden gemaakt onjuist of niet pertinent zou zijn.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bevindt er zich noch in het administratief dossier, noch in het rechtsplegingsdossier enig element waaruit zou kunnen blijken dat er in Bangladesh sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in voormeld artikel. Betreffende de verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken in onderhavig verzoekschrift, kan worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER